

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 4. Prima claßis inuitè pauertatem ferentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

ditius nihil esse potest. Sunt alij qui rebus abundant, sunt tamen pauperes spiritu; & hæc est aurea paupertas, quia licet affluant diuitiae, corda tamen nolunt apponere. Tertia est mediocritas, quam Philosophi vocant frugalitatem, quæ est voluntaria. Itaque tres sunt classes pauperum. Quidam carent opibus, sed contra suam voluntatem: hinc dolent, fallunt, peierant, furantur, latrocinantur, & mille technas inueniunt, ut paupertatem excutiant, diuitias adipiscantur. Alij rebus affluunt, sed mente illis non affiguntur: hi Deo se permittunt, & diuinæ prouidentiæ regimen semper putant esse bonum, quidquid agat. In quocumque casu dicunt: *Nonne Psal. 61. 1.*
Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum. Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus, susceptor meus, non mouebor amplius. Quare perinde illis est, siue apponatur illis aliquid, siue auferatur. Tertij ita philosophantur, ut videant etiam in paupertate maiorem virtutum, in diuitijs frequentiorem scelerum occasionem esse: quare, relictis opibus, & calcato auro, paupertatem sponte amplectuntur.

§. IV.

Prima classis inuite paupertatem ferentium.

B 4

In

24 Cap. II. Quid, & quotuplex

Senec.
epist. 2.

In prima classe sunt omnes, quibus inuitis aliquid deest, etiam aliqui ditissimi. Non qui parum habet, sed qui plus cupit, pauper est. Quid enim refert, quantum illi in arcâ, quantum in horreis iaceat, quantum pascatur, aut fœneretur, si alieno imminet, si non acquisita, sed acquirenda computatur? ait Philosophus. Qui in hac classe versantur, ijs sua paupertas est molesta, & fit occasio omnis generis vitiorum. Appetivit arma Achillis Ajax, appetivit Vlysses; data sunt Vlyssi, negata Aiaci,

Quid.lib.
¶3. Metā.

Hectora qui solus, qui ferrum, ignemq;
Iouemq;

Sustinuit toties, unam non sustinet iram:
Invictumq; virum vincit dolor: arripit
ensem:

Et meus hic certè est: An & hunc sibi poscit Ulysses?

Hoc, ait, utendum est in me mihi: quique
cruore

Sape Phrygum maduit, domini nunc cede
madebit,

Ne quisquam Aiacem possit superare, nisi
Ajax.

Dixit, & in pectus tum demum vulnera
passum,

Quā

Quia patuit ferro, lethalem condidit ensim.
 Mortis tam funestæ quæ caussa fuit? pau-
 pertas? armorum negatio? at multis & ar-
 ma, & alia longè plura defuerunt, neque
 tamen ferro incubuere: non ergo orbitas,
 non paupertas caussa fuit tantæ miseriæ, sed
 occasio, qua male vsa est cupiditas & impa-
 tientia Aiacis. Apud Suetonium: Domiti- Sueton.
in Domi-
tiano.
 anus Imp. pubertatis ac prima adolescentia tem-
 pus, tanta inopia, tantaq; infamia gesisse fertur,
 ut nullum vas argenteum in usu haberet. Sa-
 tisq; constat, Clodium Pollionem pratorum vi-
 rum, in quem est poëma Neronis, quod inscri-
 bitur Luscio, chirographum eius conseruasse, &
 nonnumquam protulisse, noctem sibi pollicentis.
 Maluit scilicet sceleratus adolescens, inhon-
 esta admittere, quam paucis contentus
 esse. Quo in crimine sunt omnes, qui, aut
 quæ, vt egestatem à se propulsent, meretri-
 candi, adulandi, depeculandi, & deniq; nul-
 lâ non malâ arte, pecuniam faciunt, quo-
 rum dux & antesignanus est Iudas, qui vt
 argentum acquireret, non dubitauit eum
 vendere & prodere, in quo sunt omnes
 thesauri diuitiarum. *Quid vultis mihi dare,* Matth.
26, 15,
inquit, & ego vobis eum tradam? Maluit ca-
 rere Deo, quam triginta argenteis. Quan-

ta hæc est egestas non bonæ monetæ, sed bonæ voluntatis? Hi tales omnes sanè calamitosi sunt, & deplorandi; sed non facit eos tales paupertas, voluntas facit, quæ si recta esset paupertate rectè vterentur, ut bonas artes, quibus ad diuitias peruenitur, & discerent, & factitarent.

§. V.

Altera classis patienter paupertatem tolerantium.

Psal. 61.
II.

Matth. 5.

Senec.
ep. 2.

Altera classis vehit eos, quibus cùm nihil desit, perinde est, abundare, & penuriam pati. Altè enim animo impresserunt illud: *Nolite sperare in iniuitate, & rapinas nolite concupiscere: diuitia si affluant, nolite cor apponere.* Hæc paupertas non in rebus, sed in animi virtute sita, meritò aurea vocatur; quia beati pauperes spiritu. Cur beati? *Spē,* quia ipsorum est regnum calorum: immò & re, quia talibus nihil accidit, quod eos contristet. Si dat diuitias Deus, accipiunt, & gratias agunt; si aufert rursus, bene contenti sunt; immò læti sunt; & hoc ipso adhuc diuites sunt. Vel Epicuro fatente, *Honesta res est, læta paupertas.* Illa verò non est paupertas, si læta est. Cui enim cum paupertate bene conuenit, diues est, inquit Seneca. Ita

con-